

BERLINI GYORS – A HÉT FŐ HÍREI HÉTFŐN

2026. március 23.

1. Egyértelmű jobboldali erősödés Rajna-vidék-Pfalzban is

Az idén március 8-i baden-württembergi tartományi parlamenti választás után, március 22-én volt a 2026-os német „szuperválasztási év” második jelentősebb megmérettetése: most a 4,2 milliós Rajna-vidék-Pfalzra irányult az összes, a német politikát figyelemmel követő tekintet. A körülbelül 2,95 milliós választásra jogosult személyből végül 68,5% élt ezen joggal (2021: 64,3%). Nagy meglepetést és politikai földindulást azonban – az előzetes felméréseknek megfelelően – ez a voksolás sem hozott, hisz itt is marad a Németország-szerte majdnem mindenhol megfigyelhető politikai trend, miszerint a szavazók a jobboldali pártokat támogatják és lehetővé teszik az ezirányú kormányzati többséget. A végén azonban az AfD köré húzott politikai tűzfal miatt mégis baloldali párt(ok) részvételével kerül sor a kormányalakításra. Így bizonyossággal mondható ki a rajna-vidék-pfalzi tartományi parlamenti választás eredményeit vizsgálva: Nyugaton a helyzet változatlan, és erős jobbra tolódás mellett marad egy baloldali párttal közös kormányzás az SPD egyik utolsó tartományi fellegvárában.

Az 1991 óta eddig folyamatosan miniszterelnököt adó SPD a 2021-es választáshoz viszonyítva – 9,8%-ot gyengülve eddigi legrosszabb eredményét érte el 25,9%-kal a tartományban, míg a CDU +3,3%-ot javítva meglepően magabiztosan tudott győzni 31%-ot elérve. A harmadik helyen, Baden-Württemberg után itt is, a 2021-es eredményét több mint megduplázó, nyugatnémet tartományban az eddigi legjobb eredményét elérő AfD végzett 19,5 %-kal. A kormányon lévő nagyobb koalíciós társ Zöldek kicsit gyengülve 7,9%-ot értek el, míg a kisebb junior partner FDP – Baden-Württemberghez hasonlóan itt is – kiesett a tartományi törvényhozásból. A Die Linke több mint +1,9%-ot erősödve 4,4%-ot szerzett, így megugrania az öt százalékos bejutási küszöböt továbbra sem sikerült. A Bajorországon kívül jelenleg csak a rajna-vidék-pfalzi tartományi parlamentben képviselt Freie Wähler (Szabad Választók) szintén nem érte el a bejutási küszöböt, így a következő törvényhozási ciklusban már nem lesznek képviselői a törvényhozásban.

A mandátumok megoszlásában ez az eredmény a következő erőviszonyokhoz vezet: a 101 képviselőt tömörítő parlamentben az első helyen végző CDU 39 (2021: 31), míg a második helyen befutó SPD 32 mandátummal (2021: 39) rendelkezik majd. A nagyot erősödő AfD-nek 24 képviselője (2021: 6) lesz, míg a Zöldek tíz helyet (2021: 9) tudnak majd elfoglalni.

A két héttel ezelőtti baden-württembergi tartományi parlamenti választásokhoz nagyon hasonló tendenciák voltak megfigyelhetőek meg a mostani választás alkalmával is. Ilyen például a 2023 eleje óta a közvélemény-kutatásokban folyamatosan vezető CDU kampányhajrára való gyengülése – hiszen a kereszténydemokraták itt is már-már majdnem tíz százalékpontnyi különbséget is elértek a miniszterelnököt adó és a hárompárti koalíciót vezető SPD előtt. Azonban a választáshoz közeledve ebben a tartományban is zárulni látszott az olló, izgalmassá téve a versenyt az egyébként

unalmasnak mondható kampány végére. Végül a kereszténydemokraták egy közepes politikai bravúrt végrehajtva meglepően simán végeztek az első helyen, 35 év után visszaszerezve a miniszterelnöki pozíciót az egyébként a tartományban is kevésbé ismert Gordon Schnieder vezetésével. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy a sokkal nagyobb ismertségnek és támogatottságnak örvendő, két éve hivatalban lévő SPD-s miniszterelnök, Alexander Schweitzer politikai karrierjének, csakúgy, mint a tartományban már tíz éve kormányzó, Németország-szerte utolsó SPD-ből, Zöldekből és FDP-ből álló ún. jelzőlámpa-koalíciónak is vége. Mindez úgy, hogy az SPD két hete Baden-Württembergben történelmének legrosszabb, most pedig Rajna-vidék-Pfalzban a helyi legrosszabb választási eredményét érte el.

Az eredmények fényében egyértelműen megállapítható, hogy az AfD ebben a tartományban is a harmadik legerősebb politikai erővé, egyúttal megkerülhetetlen tényezővé lépett elő azzal, hogy majdnem elérte a kampány elején megcélzott 20%-os átlomhatárt. Így nem meglepő módon Jan Bollinger, az AfD helyi listavezetője egyből „megkísértette” a CDU-s Schniedert egy koalíciós ajánlattal, kiemelve, hogy velük valóban effektív kormány jöhetne létre és nem kéne Rajna-vidék-Pfalzban is egy baloldali párttal összebútorozni a kormányalakítás érdekében.

A Zöldek a pár évvel ezelőtti tapasztalt nagy hype-hulláma után, a 2021-től regnáló Scholz-kormányban való, a választók által igencsak negatívan megítélt részvételük miatt mára a legtöbb tartományban és szövetségi szinten is a 7-10% közötti mag szavazóbázisukra zsugorodtak, amit a mostani választás is igazol. A baden-württembergi 15 éve tartó sikerük egyértelműen az ottani politikusok, Winfried Kretschmann miniszterelnök és Cem Özdemir miniszterelnök-várományos, pragmatikus és konzervatívabb politikát vivő személyének, valamint a saját pártjuktól való távolságtartásnak köszönhető.

Az eredményekből egyértelműen kitűnik továbbá, hogy a választók a tíz éve kormányzó jelzőlámpa-koalíció pártjait büntették, így a szabaddemokrata FDP-t is, ami ezzel nem csak a kormányból, de csúfos pontot kapva egy újabb tartományi parlamentből esett ki – újabb szöveget verve a 2025-ös Bundestag választáson az öt százalékos bejutási küszöböt megugrani nem tudó FDP koporsójába. Sokatmondó, hogy a mostani választás előtti utolsó felmérésekben az FDP-t már nem is tüntették fel külön pártként, mert nem érte el az ehhez szükséges három százalékot.

Ezen a választáson is megfigyelhető volt ezen felül az a trend, hogy a részeiben szélsőjobboldaliakat is magában foglaló AfD erősödése egyúttal magával húzza a részeiben szélsőbaloldali – és egyébként jelenleg az alsó-szászországi tartományi szerveztük miatt antiszemitizmus vádakkal küzdő – Die Linke-t (Baloldal) is. A párt Baden-Württemberghez hasonlóan ebben a tartományban is képes volt erősödni, ez azonban az öt százalékos bejutási küszöb eléréséhez nem volt elegendő, így a Die Linke ezúttal sem tudott a tartományi törvényhozásba bejutni.

A koalíciós opciókat és a politikai realitásokat figyelembe véve már most biztosra mondható, hogy Rajna-vidék-Pfalzban egy CDU-SPD nagykoalíció fog kormányozni Gordon Schnieder miniszterelnök vezetésével. Annak ellenére, hogy mind a CDU-nak, mind az SPD-nek többsége lehetne az AfD-vel, amely együttműködést azonban továbbra is kizárja mindkét párt. Ez főleg a CDU részéről jelentős stratégiai hiba, hisz ezzel az SPD-vel való saját tárgyalási pozícióját gyengíti és árazza be. Az előzetes felméréseket görcső alá véve a rajna-vidék-pfalzi tartományi parlamenti választás sem okozott nagy meglepetést. Valójában itt is inkább az a Németország-szerte megfigyelhető trend erősödik, mely szerint a választók egy jobboldali politikai többségre és nem félreérthető módon a változásra szavaznak, azonban mégis azzal az abszurd helyzettel találják

szemben magukat, hogy legalább egy baloldali párt mégis hatalomra kerül vagy hatalmon marad. Nem meglepő tehát, hogy az állampolgároknak az az érzése támad, hogy a véleményük kinyilvánítása ellenére sincs valódi kormány- és politikai irányváltás. Így ezzel kapcsolatban lassan már csak az a kérdés marad, hogy a pártok adják meg előbb magukat a választói akaratnak és bontják le az AfD köré húzott politikai tűzfalat, vagy inkább megvárják, míg olyan választási eredmények születnek, amelyeknél már nem igazán lesz többé opció a kiközösítés politikája. Ezzel pedig egy sokkalta kiszolgáltatottabb helyzetbe kerülnek.

Az eredményeket vizsgálva fontos szempont még, hogy a miniszterelnök várományos Schnieder a tartomány északi részén fekvő választókerületét a szavazatok 52,5%-kal nyerte meg, ami manapság ritkaság számba megy Németországban, és rendkívül erős legitimációt ad számára politikája átültetéséhez. Egyébként a leköszönő kormányfő, Schweitzer is magabiztos 41,1%-os eredménnyel nyerte meg a déli régióban fekvő kerületét, bár ez számára kevés vigaszt nyújt. A tendencia viszont jól bemutatja a tartomány észak-déli felosztottságát a CDU és az SPD között.

Intézetünk munkatársának elemzéséhez kattintson [ide](#).

2. Kemény kritika a különleges pénzügyi különalap felhasználásával kapcsolatban

A Merz-kormány 2025 májusi felállását megelőzően az akkor még csak kormányalakításról tárgyaló Unió-pártok, valamint az SPD politikusai történelmi hitelfelvételről állapodtak meg. Ennek részeként egy 10 év alatt lehívható, ötszáz milliárd eurós infrastruktúra-fejlesztésre szánt különalap (Sondervermögen) lett létrehozva, illetve a német Alaptörvényben rögzített adósságfék reformja is napirendre került. Utóbbi értelmében minden, a bruttó hazai össztermék egy százalékát meghaladó védelmi kiadás mentesül az adósságfék korlátozása alól, azaz a GDP egy százalékáig a következő német kormány a szövetségi költségvetésből finanszírozhatja a védelmi kiadásokat, afelett pedig hitelekkel pótolja ki az összeget, felső korlát nélkül. A különalapot a szövetségi költségvetésen kívüli olyan pénzügyi források, amelyekből speciális célú intézkedéseket finanszíroznak. Ha ezeket az Alaptörvényben rögzítik, akkor mentesülhetnek az adósságfék szabályozása alól is, amely előírja, hogy a nettó hitelfelvétel mértéke nem haladhatja meg a GDP 0,35%-át éves szinten. Ezen felül a pártok abban is megállapodtak, hogy ezentúl a tartományok is vehetnek fel hiteleket a GDP 0,35%-áig, amit eddig szintúgy az adósságfék tartományokról szóló része tiltott. Fenti intézkedéseket – nem csekély kritikát kiváltva – végül a felek az Alaptörvény ehhez szükséges módosításával még a 2024. december 27-én a szövetségi elnök, Frank-Walter Steinmeier által feloszlott Bundestaggal fogadtatták el (komoly kedvezményeket téve a Zöldek felé a párt támogató szavazataiért cserébe).

Egy évvel a mindezt lehetővé tévő törvény elfogadását követően két jelentős gazdaságkutató intézet is súlyos kritikát fogalmazott meg az alapok pénzügyi forrásainak felhasználásával kapcsolatban. A kölni Német Gazdasági Intézet (IW) számításai szerint 2025-ben a források 86%-a nem a célnak megfelelően került felhasználásra. A müncheni ifo Intézet szerint pedig az újonnan felvett adósságok 95%-a nem új infrastrukturális beruházásokra lett fordítva. Clemens Fuest, az ifo elnöke, komoly kritikával illette a kutatás eredményeinek bemutatásakor a kormánypártokat: „Megállapítottuk, hogy a politika a hitelből finanszírozott forrásokat szinte teljes egészében más célokra, azaz a költségvetési lyukak betömésére használta fel” – mondta a közgazdász.

A kormányzati elhatározás szerint azonban a pénzt olyan további, új beruházásokra kellett volna fordítani, amelyek hosszú távon támogatják a gazdasági növekedést. Az ifo elemzése szerint 2025-ben a kölönalap keretében 24,3 milliárd euróval nőtt az adósságfelvétel. A szövetségi kormány tényleges beruházásai azonban csak 1,3 milliárd euróval haladnák meg a 2024-es szintet. Ezáltal 23 milliárd eurós hiány keletkezik az új adósságoknál, amelyek nem kerültek új beruházásokba. Az IW szerint a kormánynak 2026-ban emlékeznie kell a kiegészítőség elvére vonatkozó ígéretére, és a kiadásokat következetesen az infrastruktúrára és a klímasemlegességre kell összpontosítania. Ehhez gyorsabb eljárásokra is szükség van a közigazgatásban. „A szövetségi kormánynak a jövőben lehetősége lesz csökkenteni a céljától eltérő felhasználás arányát” – mondta Max Lay, az ifo szakértője. Ehhez mindenképp a központi költségvetés beruházási kiadásait kell növelni.

A Szövetségi Pénzügyminisztérium határozottan visszautasította a vádakat. Egy szóvivő szerint a pénzt valójában az előírásoknak megfelelően az ország modernizálására fordították, kiegészítve ezzel a szövetségi alapköltségvetésből származó beruházásokat. Lars Klingbeil szövetségi pénzügyminiszter hivatala mindig a pontos szabályozásra hivatkozik: a beruházások akkor minősülnek kiegészítőnek, ha egyidejűleg az alapköltségvetésben legalább 10%-os beruházási arányt érnek el. A szövetségi kormány 2025-ös költségvetési tervezésében ezt épphogy sikerült elérnie. Mivel azonban nem használták fel az összes tervezett forrást, a végszámításban csak 8,7%-os arányt értek el. A jogszerűség szempontjából azonban a tervezett, nem pedig a tényleges kiadások számítanak – érvelt a szóvivő.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

3. Berlin elutasítja Trump követelését a Hormuzi-szoros katonai biztosítására

Donald Trump amerikai elnök a NATO-szövetségesek támogatását követeli az iráni háború keretében a stratégiai fontosságú Hormuzi-szoros biztosítására. Az amerikai elnök a Financial Times-nak adott interjújában kilátásba helyezte, hogy a támogatás elmaradása „nagyon rossz” hatással lenne a védelmi szövetség jövőjére nézve. Trump érvelése szerint az Amerikai Egyesült Államok korábban támogatta Ukrajnát Oroszország ellenében, így most elvárja az európai partnerek segítségét az olajszállítások védelmében. Az elnök aknaszedő hajók küldését és a parton tevékenykedő „rosszindulatú szereplők” kiiktatását sürgette, mivel a világkereskedelemben lévő kőolaj és cseppfolyósított földgáz (LNG) mintegy egyötöde ezen az útvonalon halad át.

A német szövetségi kormány viszont egy határozott nemmel válaszolt a Washingtonból érkező nyomásra. Friedrich Merz (CDU) kancellár Berlinben, a Rob Jetten holland miniszterelnökkel folytatott találkozásán kijelentette: a NATO védelmi és nem intervenciós szövetség, az iráni konfliktus pedig nem tartozik a szervezet hatáskörébe. A kancellár hangsúlyozta, hogy bár osztják a célt, miszerint a teheráni rezsimet egy demokratikusan megválasztott kormánynak kellene felváltania, ez „odabombázással” a korábbi tapasztalatok alapján nem fog sikerülni. Merz óva intett továbbá attól is, hogy a régió egy tisztázatlan célú „örök háborúba” sodródjon, és rámutatott arra, hogy jelenleg nem ismernek olyan koncepciót, amellyel egy ilyen katonai művelet sikeres lehetne.

A német kabinet tagjai egységesen sorakoztak fel a kancellár döntése mögött. Johann Wadepful (CDU) szövetségi külügyminiszter Brüsszelben, az EU-s külügyminiszterek találkozója előtt megerősítette, hogy a NATO nem illetékes a Hormuzi-szoros ügyében, és szerinte először

Izraelnek és az Amerikai Egyesült Államoknak kellene tisztázni katonai céljait. Boris Pistorius (SPD) szövetségi védelmi miniszter szintén elutasította a részvételt, mondván „ez nem a mi háborúnk, nem mi kezdtük el”. A miniszter emlékeztetett, hogy Németország elsődleges felelőssége a NATO keleti szárnyának védelme, a további hadihajók térségbe küldése pedig nem segítené elő a diplomáciai megoldást.

A német politikai paletta több szereplője is kritikusan látja az amerikai stratégiát. Adis Ahmetovic (SPD) Bundestag-képviselő szerint Trump elszámította magát, amikor gyors háborúra készült, Jürgen Hardt, CDU Bundestag-frakciójának külpolitikai szóvivője pedig arra hívta fel a figyelmet, hogy a sűrűn lakott partvidékről érkező dróntámadások ellen a hajók jelenléte önmagában nem megoldás. Az ellenzék részéről Alice Weidel (AfD) társelnök „illuzórikusnak és rendkívül veszélyesnek” nevezte a német részvételt. Míg az Európai Unió részéről Kaja Kallas főképviselő még mérlegeli a lehetőségeket, Ausztrália és Japán már elutasította az amerikai kérést, Keir Starmer brit miniszterelnök pedig csak drónokkal segítené az aknakeresést. A Hormuzi-szoros körüli feszültség azonban továbbra is tapintható, hiszen a dubaji repülőtér környékét ért támadások és a blokád már most is jelentős nyomást gyakorol a világgpiaci energiaárakra, miközben a diplomáciai megoldás egyelőre távolinak tűnik.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

4. Tovább csökken az egyháztagok száma 2025-ben

Csendben, de következetesen fogy a hívők száma Németországban – derül ki a Német Evangélikus Egyház (EKD) és a Német Katolikus Püspöki Konferencia által közzétett 2025-ös adatokból. A tavalyi év végére ugyanis a katolikus és az evangélikus egyház együtt már csupán 36,6 millió tagot számlál – ez egy év alatt mintegy 1,2 milliós csökkenést jelent.

A statisztika alapján míg a 2025-ös esztendőben az evangélikus egyházhoz 17,4 millió ember tartozott (2024: 18 millió), addig a katolikus egyház 19,2 millió tagot (2024: 19,8 millió) számlált Németországban. Utóbbi adat szerint tehát a teljes népesség 23%-a tagja a katolikus egyháznak. A számok azt mutatják, hogy az elmúlt években tapasztalt csökkenő tendencia változatlanul folytatódik. Az EKD jelentése szerint a taglétszám visszaesésének aránya így az előző évhez hasonlóan 3,2% volt. A részletes adatok is megerősítik ezt a trendet: 350.000 ember lépett ki a 20 evangélikus tartományi egyház valamelyikéből, körülbelül 5000-rel több, mint az előző évben, míg 330.000 haláleset történt, körülbelül 5000-rel kevesebb, mint 2024-ben. A veszteséget az egyre inkább csökkenő számú keresztelés (105.000) és tagfelvétel (16.000) sem tudja ellensúlyozni. Hasonló jelenség sújtja a katolikus egyházat is: 2025-ben körülbelül 307.000 ember fordított hátat a felekezetnek, ami azonban még mindig közel 14.000-rel kevesebb, mint az azt megelőző évben. A statisztikák szerint körülbelül 203.000 katolikus szertartású temetésre került sor, ami 10.000-rel kevesebb, mint 2024-ben. A keresztelesek (109.000), az új belépők (2000) és az újrafelvételek (5000) száma azonban ebben az esetben sem elégségesek a veszteség ellensúlyozására.

A Német Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, Heiner Wilmer kijelentette, hogy a statisztika „egyházunk tükörképe”. A hildesheimi püspök pozitív jelnek nevezte, hogy a templomba járók aránya kissé növekedett, és az elsőáldozók, illetve a bérházasok száma stabil maradt. Ugyanakkor sajnálatát fejezte ki a továbbra is magas kilépési számok miatt.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

5. Jön az új német „Nemzeti Gazdaságvédelmi Stratégia”

Függőségek csökkentését, az érzékeny adatok védelmét és a szabotőrök támadási felületeinek eliminálását tűzte ki célul a szövetségi kormány új Nemzeti Gazdaságvédelmi Stratégiája (Nationale Wirtschaftsschutzstrategie), melynek tervezetét a kabinet március 18-án fogadta el.

„A politika, a hatóságok és a gazdaság érintett területei szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy az összes kockázatra kiterjedő megközelítés jegyében növeljék a német gazdaság ellenálló képességét” – olvasható a közel 20 oldalas dokumentum bevezetésében. A stratégia még az előző hárompárti kormány idejéből származó elképzeléseken alapul, és szakmai szervezetek és vállalatok bevonásával került kidolgozásra. A felsorolt intézkedések egy része már megvalósult, más része pedig még kialakítás alatt áll.

A dokumentumban a kutatási biztonság szövetségi platformjának létrehozása, illetve az ipari kémkedés és a szabotázs elleni védelem mellett helyet kaptak a német gazdasági függést csökkenteni kívánó intézkedésötletek is. A „harmadik országoktól való stratégiai függőség csökkentése az ellátási kapcsolatok diverzifikálása, az európai termelés vagy a kritikus áruk készletezése, valamint a harmadik országok által gyakorolt gazdasági kényszer elleni védekezés révén”.

A vállalatokra vonatkozó törvényes közzétételi és jelentéstételi elvárások meghatározása kapcsán immáron szintén a stratégia részét képezi, hogy a jövőben a cégek nem lesznek kötelesek olyan érzékeny adatokat kiadni, amelyeket kémkedésre, szabotázsra vagy terrorista támadásokra lehet felhasználni. Ez nem csak az ún. hibrid fenyegetések esetében játszik szerepet: az ilyen átláthatósági szabályok értelmének kérdése főként az év elején, a berlini délnyugati áramellátást érintő merénylet után vált intenzív politikai vita tárgyává.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

6. Berlin a magabiztosabb Európa mellett kötelezte el magát

Friedrich Merz (CDU) kancellár a soron következő uniós csúcstalálkozó előtt Bundestagban elhangzott kormányfői nyilatkozatában a hatalmi politika újjáéledésére figyelmeztetett. A kancellár beszédében hangsúlyozta, hogy a világrendet jelenleg nyílt hatalmi politikát folytató nagyhatalmak alakítják, ami korlátozza Európa mozgásterét. Ebben a feszült nemzetközi helyzetben Merz szerint Németország számára az egyetlen és legfontosabb garanciát az egységes Európai Unió jelenti.

„Nem akarjuk magunkat többé értéken alul eladni” – fogalmazott a kancellár, emlékeztetve arra, hogy az EU 450 millió lakosával lényegesen nagyobb piaci és politikai potenciállal rendelkezik, mint mondjuk az Amerikai Egyesült Államok. Egyúttal a gazdasági önrendelkezés jegyében a kancellár átfogó reformokat sürgetett az Európai Bizottságtól. Merz szerint a növekedés útjában álló, „saját magunk által felhelyezett béklyókat” le kell vetni, amihez a teljes érvényben lévő uniós joganyag átvilágítására és a bürokratikus túlszabályozás – különösen a mesterséges intelligencia területén történő – felszámolására van szükség. A stratégiai függetlenség kulcsaként a tőkepiaci unió megteremtését, az integrált belső energiapiacot és egy egységes európai társasági jogi forma bevezetését nevezte meg, amely utóbbi főként az innovatív start-upok munkáját segítené.

A külpolitikai feszültségek kapcsán Merz ismét elhatárolódott az Amerikai Egyesült Államok és Izrael iráni katonai fellépésétől. Kijelentette, hogy Berlin lebeszélte volna őket erről az útról, Washington azonban nem kérte ki a véleményüket. A kancellár ugyanakkor jelezte, hogy a háborús

cselekmények lezárulta után Németország nyitott lenne a Hormuzi-szoros biztosításában való részvételre, mivel az iráni államiság szétesése masszív migrációs hullámot indíthatna el és veszélyeztetné Európa energiaellátását. A konfliktus gazdasági hatásainak enyhítésére a szövetségi kormány már felszabadította az olajtartalékok egy részét, és nagyobb átláthatóságot vezetett be az üzemanyagárak emelkedése terén.

A kancellár beszéde végén az európai egység geopolitikai súlyát hangsúlyozta az ukrajnai háború kapcsán is. Sürgette a 90 milliárd eurós segélyhitel kifizetését, az újabb Oroszországgal szembeni szankciós csomag elfogadását, valamint az európai államok határozottabb részvételét a jövőbeni béketárgyalásokon. Merz szerint a jelenlegi világpolitikai „viharban” az elrejtőzés nem opció, Németországnak és az Európai Uniónak fel kell ismernie saját érdekeit és az azok érvényesítéséhez szükséges hatalmi eszközöket.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

7. Az MCC és a Magyar-Német Intézet hírei

Rendezvényajánló

A Magyar-Német Intézet az Európai Együttműködésért **„A kézirtól a diskurzusig: Hogyan alakítják a tudományos kiadók a közgondolkodást”** címmel szervez rendezvényt. Hogyan válik egy kézirat vitát kiváltó témává? Milyen kritériumok alapján támogatnak – vagy utasítanak el témákat? És milyen felelősséget viselnek a kiadók a gyorsuló médiaciklusok és a növekvő polarizáció korában? Ezekre a kérdésekre keresi majd a választ **Dr. Florian Simon**, a Duncker & Humblot tudományos kiadó ügyvezetője **2026. március 25-én 19 órától az MCC Scrutonban**.

A regisztrációért és további információkért kattintson [ide](#).

A hidegháború idején Németország területén húzódott a frontvonal a NATO és a Varsói Szerződés között. Az előadás bemutatja a konvencionális és nukleáris fegyverek mindkét oldali, nagyszabású állomásoztatását, és feltárja, hogyan válhatott Németország egy esetleges Harmadik Világháború potenciális főszínterévé. A kölcsönös fegyverkezési verseny mellett az előadás kitér a 1980-as évek széleskörű békemozgalmaira mindkét német államban, amelyek az atomfegyverkezés ellen tiltakoztak. Feltevődik a kérdés, milyen pszichológiai és politikai következményekkel járt ez a folyamatos fenyegetettség a német lakosság számára, és hogyan hatott mindez a kelet- és nyugatnémet kapcsolatok alakulására. **„A hidegháború – fegyverkezési verseny német földön”** tart előadást **Antonia Baraniuk**, a Chemnitzi Műszaki Egyetem történelemtudományi doktora **2026. március 24-én 17: 00 órától az MCC Szekszárdi Képzési Központjában**. Az előadást követő beszélgetést Intézetünk projektvezetője, **Fonay Tamás Álmos** moderálja.

További információkért kattintson [ide](#).

Mint az Osztrák–Magyar Monarchia utolsó trónörököse, Habsburg Ottó különböző nemzeti hovatartozások között mozgott, ami egész életére rányomta bélyegét. Az izgalmas előadáson szó lesz arról is, hogy a trónörökös 1945 után miként vált a Habsburg-restauráció kezdeti támogatójaként az európai integráció egyik legismertebb szószólójává, és milyen eszközöket látott működőképesnek a nacionalizmus leküzdésére. Intézetünk az MCC Pécsi Képzési Központjával pódiumbeszélgetéssel egybekötött előadást szervez **„Habsburg Ottó Németország, Ausztria, Magyarország és Európa között”** címmel, amelynek keretében **Antonia Baraniuk**, a Chemnitzi Műszaki Egyetem történelemtudományi doktora beszél majd **2026. március 25-én 17:00 órától az MCC Pécsi Képzési Központjában.**

További információkért kattintson [ide](#).

1961. május 31-i nyilatkozatában Habsburg Ottó, az egykori osztrák-magyar trónörökös (1916–1918) lemondott minden, a monarchia helyreállítására vonatkozó jogáról, és az Osztrák Köztársaság hű állampolgárának vallotta magát. Madeira- és baszkföldi gyermekévei, valamint az Egyesült Államokban töltött száműzetése (1940–1944) után a fiatal trónörökös a konzervatív, páneurópai hálózatok keretében kezdett politikai tevékenységbe, többek között a Páneurópa-Unió, a Cercle Pinay és a Centro Europeo de Documentación e Información (CEDI) szervezeteiben, amelyek a nyugati európai eszmék és a transzatlanti rendképek között ingadoztak. A 2011-ben elhunyt „évszázad európaiaként” Habsburg Ottó megértéséhez különösen fontos személyének ideológiai átalakulása, amelynek során monarchista nyugati emberből keresztény-konzervatív európai politikussá vált. Minderről **„Nyugatról Európáig - Habsburg Ottó munkássága”** címmel beszél majd **Dr. Lasse Lassen**, a Würzburgi Egyetem Legújabb kori történelem szak oktatója **2026. április 1-én 17:00 órától az MCC Egri Képzési Központjában.**

További információkért kattintson [ide](#).

Perdülj, fordulj! Ennek a mottónak a jegyében szeretettel várunk minden érdeklődőt **sváb táncházunkba, 2026. április 20-án, 19:00 órától a Mathias Corvinus Collegium Hunyadi Mátyás termében.** Ezáltal nem csupán a Magyarországon élő német nemzetiség mindennapjaiba és a sváb kultúrába nyerhető mélyebb bepillantás, de a jó társaság, az élő zene és sváb néptáncok is biztosítottak az este folyamán. A rendezvény a Wunderbar Fesztivál keretében valósul meg, amelynek célja a német nyelv és a német nyelvű országok kultúrájának népszerűsítése.

További információkért kattintson [ide](#).

Cikk- és interjúajánló

Németország a II. világháborút követő évtizedekben Európa gazdasági motorja, és egyfajta mintademokrácia volt. Persze sokáig csak az egyik fele, a Németországi Szövetségi Köztársaság. A másik rész a szovjet érdeklődésébe tartozó Német Demokratikus Köztársaság volt. Ez ma már történelem. De a múlt – és itt érdemes akár több száz évre is visszanyúlni – visszaköszön. Hiába az eurómilliárdok, amiket a keleti országrész fejlesztésébe fektetett az egyesült Németország, a mentalitás, a gondolat ma is két Németországot takar. Mit hoz 2026? Mit hozott az eddig megtartott tartományi választás, és mit hozhatnak a következő tartományi választások? Intézetigazgatónk, Bauer Bence a Magyar Katolikus Rádió Kerengő című műsorának vendége volt, ahol többek között ezekre a kérdésekre kereste a választ.

A teljes beszélgetés [itt](#) nézhető vissza.

Mélyponton a magyar–német kapcsolatok? Intézetigazgatónk, Bauer Bence legfrissebb interjújában a háttérben zajló politikai folyamatokat és feszültségeket elemezte Nagy-Bato Jonatán Imrevel a Hit Rádió adásában. A beszélgetésben szó esik a Budapest és Berlin közötti vitákról, az ukrajnai támogatások körüli nézetkülönbségekről, valamint Németország belpolitikai kihívásairól – többek között az AfD erősödéséről is.

A teljes interjú [itt](#) nézhető vissza.

Intézetigazgatónk, Bauer Bence az MCC veszprémi képzési központjában tartott előadásában a mai Németországot érintő társadalmi, gazdasági és politikai kihívásokat elemezte. Előadásában rámutatott, hogy a korábbi „mintademokrácia” képe egyre inkább megkérdőjeleződik: gazdasági nehézségek, migrációs feszültségek és a közélet átalakulása formálják az ország jelenét, miközben a véleményszabadság és a társadalmi kohézió is új kihívások elé kerül.

Az erről szóló cikk [itt](#) olvasható.

Intézetigazgatónk, Bauer Bence az MCC szervezésében Bólyban, az Erzsébet Vigadóban tartott előadást „Mítosz és valóság – magyar–német kölcsönhatások” címmel. Rámutatott: a Németországról kialakult idealizált kép egyre inkább eltér a valóságtól, miközben gazdasági, társadalmi és politikai kihívások sora rajzolódik ki. Előadásában kitért a német gazdaság lassulására, az elvándorlás erősödésére, valamint arra is, hogy egyre többen Magyarországot választják új otthonuknak. Hangsúlyozta: több területen – az infrastruktúrától a közbiztonságig – érdemes összevetni a két ország teljesítményét, ahol Magyarország sok esetben kedvezőbb képet mutat.

Az erről szóló részletes írás [itt](#) olvasható.

Impresszum

Magyar Német Intézet az Európai Együttműködésért - Mathias Corvinus Collegium

Igazgató: Dr. Bauer Bence LL.M.

Felelős munkatársak: Dobrowiecki Péter, Szalontai Petra, Horváth Csenge, Fonay Tamás
Álmos

Székhely: 1113 Budapest, Tas vezér utca 3-7.

Web:

www.magyarnemetintezet.hu

E-mail: mni@mcc.hu